

РЕШЕНИЕ

№ 13904

София, 19.12.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на пети декември в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АННА ДИМИТРОВА

ЧЛЕНОВЕ: МАРИЕТА МИЛЕВА

СИБИЛА СИМЕОНОВА

при секретар Валерия Георгиева Георгиева и с участието
на прокурора Христо Ангелов изслуша докладваното
от председателя АННА ДИМИТРОВА
по адм. дело № 5087/2016.

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба, подадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане“, чрез процесуален представител, срещу решение № 1339/29.02.2016 г. по адм. д. № 10976/2015 г. на Административен съд София-град, с което е отменен негов отказ № ЗД-94ЙЙ/0013 от 24.08.2015 г. Касаторът поддържа в касационната жалба, че обжалваното решение е неправилно, незаконосъобразно и необосновано и излага подробни съображения. Иска отмяна на съдебния акт и отхвърляне на оспорването. Ответникът по касационна жалба – Й. С. Т., с адрес в [населено място], чрез процесуален представител в писмен отговор и в съдебно заседание изразя становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски. Представителят на Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, пето отделение, като прецени допустимостта на касационната жалба и наведените в нея отменителни касационни основания, съгласно чл. 209 от АПК, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

Със Заявление вх. № ЗД-94ЙЙ/0013 от 10.08.2015г. Й. Т. е поискал от директора на Дирекция „Социално подпомагане“ - [населено място] предоставяне на преписки, протоколи, както и всички други съпътстващи

документи от проверки и др., свързани с детето му Н. Й. Т.. Информацията е поискана от Й. Т. в качеството му на родител. С процесното писмо, предмет на съдебна проверка пред първоинстанционния съд, е отказано предоставянето на исканата информация с мотиви, че съгласно Национална правна рамка оригинали или копия от работните протоколи от изслушванията и докладите на социалните работници не следва да се предоставят на лицата по чл.15, ал. 5 от Закона за закрила на детето /ЗЗДет/ или упълномощени от тях лица, доколкото тези актове нямат самостоятелно значение, изготвени са в рамките на производството по издаване на индивидуален административен акт и поради тази причина не подлежат на самостоятелно обжалване и не пораждат отделни правни последици. В акта е посочено, че документи от преписките на Агенцията за социално подпомагане /АСП/ се представят на заявителите единствено в случаи, когато същите са представили надлежно издадено съдебно удостоверение и че във всички останали случаи за АСП не съществува законов ангажимент за предоставяне на преписки на лицата по чл. 15, ал. 5 от ЗЗДет или упълномощени от тях лица.

За да отмени обжалвания административен акт съдът е приел, че отговаря на изискването на чл.59 АПК за посочване на фактически и правни основания за издаването му.

Решението е правилно.

Предвид данните по административната преписка и характера на исканата информация са правилни изводите на решаващия състав за липса на фактическо и правно основание за издаване на процесното писмо-отказ, имащо характер на административен акт. Не се спори, че един ден след като е депозирано заявлението на Й. Т. синът му е навършил пълнолетие и не е подлежал на закрила по реда на ЗЗДет. От една страна, към датата на подаването на искането за достъп до информация за Й. Т. е бил налице правен интерес от искането ѝ, от друга страна, правилни са съображенията на административния съд, че въпреки констатациите на административния орган, че синът на Т. е навършил пълнолетие и за родителя е отпаднала правната възможност за искане на информацията, тези обстоятелства не са попаднали в мотивната част на процесното писмо. На следващо място правилно е съобразено че от процесното писмо не могат да се направят категорични изводи, дали Й. Т. е бил страна в административно производство /към момента на издаване на административния акт/ и дали разполага с правата по чл. 34, ал. 1 от АПК.

Настоящият съдебен състав споделя доводите на АССГ, че от съдържанието на писмото не става ясно и по кой ред е разгледано писмото - по ЗЗДет, по чл.34, ал.1 АПК или по ЗДОИ.

Твърденията в касационната жалба, че спорът не касае обществена информация, предоставяна по реда на ЗДОИ, се релевират едва пред касационната съдебна инстанция, което представлява недопустимо допълване на липсващите мотиви на оспорения административен акт.

Решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

На основание чл. 143, ал. 1, вр. с чл. 228 АПК в полза на ответника следва да се присъдят разноски за настоящата инстанция в размер от 600 /шестстотин/ лева, представляващи заплатено в брой адвокатско възнаграждение, видно от вписването в приложен на л. 13 от делото договор за правна помощ от 29.11.2016 г.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, Върховният административен съд, тричленен състав на пето отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1339/29.02.2016 г. по адм. д. № 10976/2015 г. на Административен съд София-град

ОСЪЖДА Дирекция „Социално подпомагане“ [населено място] – да заплати на Й. С. Т. с постоянен адрес в [населено място], [жк], вх.[номер], ет.[номер], ап.[номер], разноски по делото в размер на 600 /шестстотин/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.